

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník III. číslo 11/2015

Rozprávka o dvoch bratoch (3)

Márnotratný syn sa stáva obrazom každého človeka, „Adama“, ktorým sme my všetci. Toho Adama, ktorému teraz Boh vyšiel v ústrety, a ktorého nanovo prijal do svojho domu.

Otec prikazuje sluhom, aby priniesli „prvé rúcho“. V našom preklade „najlepšie šaty“. Toto „prvé rúcho“ je odkazom na stratené rúcho milosti, do ktorého bol človek zaodetý na počiatku, a ktoré hriechom stratil. Teraz mu je toto rúcho – rúcho synovstva – opäť darované. V slávnosti, ktorú dal otec vystrojiť, vidíme obraz slávnosti viery, slávnosti krstu aj Eucharistie, ktorá je predobrazom večnej sviatočnej hostiny. Grécky text hovorí, že starší brat počuje pri návrate domov „symfóniu a chóry“, čo je znovu obraz symfónie viery, ktorá kresťanské bytie premieňa na radosť a oslavu.

V tomto jednaní otca vidíme líniu Starého zákona. Konkrétne postoj Boha, Otca, ako sa nachádza v Knihe proroka Ozeáša. Tu sa hovorí o vierolomnosti vyvoleného národa: „Môj ľud sa zatvrdil vo svojej nevere; vzývajú Bála, ale on im

nepomáha.“ (Oz 11, 2) Boh však vidí aj to, že tento národ je ubitý. A tu sa stane presne to, čo je opísané v našom podobnenstve: „Srdce sa vo mne obracia, budí sa moje zľutovanie. Nevylejem svoj rozpalený hnev, nezničím zase Efraim, veď som ja Boh, a nie človek, Svätý uprostred teba...“ Keďže Boh je Boh, je Svätý. Preto koná tak, akoby nemohol konať žiaden človek. Boh má srdce a toto srdce sa takpovediac obracia proti Nemému samému. Tu sa u proroka, podobne ako v evanjeliu, stretávame so slovom „súciť“. Toto slovo je v biblickom jazyku vyjadrené cez obraz materského lona. Nejde tak len o citové vzplanutie. Boh túži, aby človek žil, tak ako matka, ktorá dáva život dieťaťu. Preto Božie srdce mení hnev a trest obracia v odpustenie... (ideme ďalej)

Milan Supek, farár

KAŽDODENNÁ

Vidieť bez oddychu - človeka,
rozdávať zo seba, čo máte.
Milovať bez medzí, pravdivo.
Byť misericordes sicut Pater.

Katarína Malíková

